

Nr 123.

Av herr **Gustafsson** i Lekåsa m. fl., om anslag för bidrag till byggande av enskilda utfartsvägar.

I proposition nr 1 vid innevarande års riksdag har Kungl. Maj:t föreslagit, att under budgetåret 1940/41 inga nya medel skola ställas till förfogande såsom bidrag till byggande av enskilda utfartsvägar.

I den redogörelse över verksamheten, som av väg- och vattenbyggnadsstyrelsen lämnats, inhämtas att cirka 700,000 kronor finnas odisponerade av det anslag å 1,400,000 kronor, som anvisades av 1939 års riksdag. Departementschefen föreslår att det odisponerade anslaget får tagas i anspråk under budgetåret 1940/41.

Den verksamhet, som kunnat bedrivas med de medel, vilka för ändamålet ställts till förfogande de senaste åren, har visat sig fylla ett mycket stort behov. Härigenom har det möjliggjorts för avlägset liggande orter att själva kunna bygga sig nya utfartsvägar eller avsevärt förbättra redan befintliga sådana. De stora förändringar, som ägt rum genom automobiltransporterna, ställa i regel så stora fordringar på vägnarnas beskaffenhet, att erforderliga förbättringar måste vidtagas å de enskilda vägarna. I de flesta fall bli dessa så kostsamma, att om icke bidrag av allmänna medel ställas till förfogande, nödgas man avstå härmed. Vårt lands vägväsende har även under de senaste åren genomgått genomgripande förbättringar, särskilt våra allmänna vägar ha genom automobilskattemedelstildelning till ombyggnad och underhåll i stor utsträckning iståndsatts. De enskilda vägarna däremot ha under samma period icke kunnat förbättras i samma omfattning. Och dock utgöra dessa en så avsevärd del av vårt lands vägnät och ha så stor betydelse, att statsmakterna i högre grad än hittills måste bisträcka med erforderliga medel. Desamma kunna i nuvarande skick icke bära den tunga trafik, som numera allmänt framföres å desamma. De enskilda väghållarna ha på grund härav i många fall fått sina redan tunga vägbördor ytterligare betungade.

Riksdagens beslut om bidrag till förbättrade enskilda vägar har därför hälsats med tillfredsställelse.

I skrivelse till Kungl. Maj:t har väg- och vattenbyggnadsstyrelsen för nästkommande budgetår begärt oförändrat anslag eller 1,400,000 kronor för fortsatt bidragsverksamhet. Det torde i detta sammanhang böra

påpekas, att enligt vad vi erfarit, planer äro under utarbetande och förslag under arbete för sökande av detta bidrag långt utöver vad som av väg- och vattenbyggnadsstyrelsen ägde kännedom om vid avgivande av nämnda skrivelse. I verkligheten torde, om Kungl. Maj:ts förslag bifalles, de medel, som beräknas stå till förfogande, icke uppgå till så stort belopp, att de arbeten, vilka nu planerats och för vilka arbetsplaner äro under utarbetande, kunna erhålla bidrag.

Givetvis måste under nuvarande förhållanden besparingar i största utsträckning vidtagas, men vi beklaga att dessa besparingar avses skola göras på denna punkt. Förhållandet är nämligen i många fall, där bidrag till enskild väghållning äro mest behjärtansvärda, att det kräves ovillkorligen en ombyggnad eller avsevärd förbättring av vägen, innan underhållsbidrag kan utgå.

Utan att ingå på frågan om huruvida stensättning av vägar under nuvarande förhållanden bör ytterligare på sätt departementschefen föreslagit forceras, vilja vi endast påpeka, att på denna punkt torde finnas möjlighet att åstadkomma av oss önskade medel för bidrag till byggande av enskilda utfartsvägar. Väg- och vattenbyggnadsstyrelsen har härtill begärt ett belopp av 3,000,000 kronor, vilket belopp av departementschefen föreslagits utökadt till 4,000,000 kronor. Vi vilja endast påpeka att bland annat försvarshänsyn i vår tid oeftergivligen fordrar att landets vägnät i största möjliga utsträckning kan trafikeras av motorfordon. Genom bidrag till ombyggnad av enskilda utfartsvägar kan så ske i mycket större utsträckning än om medlen nu användas till stensättning av redan befintliga goda vägbanor.

I anledning av vad vi sålunda anfört få vi hemställa,

att riksdagen må såsom bidrag till byggande av enskilda utfartsvägar för budgetåret 1940/41, utöver vid budgetårets ingång förefintligt, odisponerat belopp, anvisa ett reservationsanslag av 500,000 kronor.

Stockholm den 23 januari 1940.

Ivar Johansson,
Mysinge.

J. V. Pettersson
i Norregård.

Victor J. Mattsson.

Arvid Jonsson.

Aron Gustafsson,
Lekåsa.

Anders Pettersson
i Dahl.

J. Onsjö.